

Chương 9: Đế Đô Gardium

(Số từ: 3091)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:39 PM 04/05/2024

Chuyện này được gọi là dịch chuyển tức thời.

Thật sự không thể tin được khi được trực tiếp trải nghiệm điều này.

Khi ánh sáng lóe lên, khung cảnh hoàn toàn khác hẳn. Không giống như Ma Giới được bao phủ bởi bầu trời xám xịt, bầu trời trong xanh và một thành phố nhộn nhịp trải rộng trước mắt tôi.

Chính nơi mà câu chuyện chính trong tiểu thuyết [Ma Vương Đã Chết] của tôi mở ra.

Đế Đô Gardium.

Nó mang lại cho tôi một cảm giác kỳ lạ khi nhìn thấy nơi mà trước đây tôi chỉ mô tả bằng lời... Như cứ vậy.

Chúng ta đang ở đâu?

Mình không biết nơi này.

Không, công bằng mà nói, tôi chưa mô tả từng góc ngách của Đế Đô. Ý tôi là, nếu làm vậy tôi sẽ bị khiển trách vì đã làm các chương dài hơn bằng cách thêm vào những mô tả vô ích.

Có lẽ chúng tôi đang ở một quảng trường nào đó ở Đế Đô. Mọi người đang nhìn tôi và Công chúa đột nhiên xuất hiện từ hư không thông qua dịch chuyển tức thời với vẻ mặt bối rối. Dịch Chuyển Thuật là một Siêu Cấp Ma Pháp nên nó chắc chắn không được thấy phổ biến.

Vì vậy, cuối cùng, tôi đã đến Đế Đô Gardium, một thành phố mà tôi đã viết về nhưng không biết gì về nó.

“Haaaa... C, chuyện gì đã xảy ra vậy? Đ, đây là... Đế Đô sao?”

Và bên cạnh tôi, Công chúa Charlotte de Gardias, người đã dịch chuyển tức thời cùng tôi, cũng có vẻ mặt bối rối.

Đáng lẽ tôi phải mang theo người hộ tống nhỏ, nhưng cuối cùng tôi lại bắt cóc nhỏ bằng Dịch Chuyển Hàng Loạt, nên việc nhỏ ngạc nhiên là điều đương nhiên.

“Ngài Francis đã bị giết rồi. Vì vậy, tôi quay trở lại Ma Vương Thành để tìm một số Cuộn Dịch Chuyển Thuật. Tôi đã nghĩ rằng Đế Đô sẽ là nơi an toàn nhất cho Công chúa.”

Sau khi nghe lời giải thích của tôi, Công chúa mở to mắt. Nhỏ bị sốc khi biết Francis đã bị giết và có vẻ ngạc nhiên khi tôi có thể

nghĩ ra một phương pháp thay thế nhanh đến vậy và cứu nhỏ khỏi tình huống như vậy.

Vâng, không phải một đứa trẻ 17 tuổi bình thường nào cũng có được trí thông minh đó đâu.

Nhưng ngay cả khi xem xét tuổi ban đầu của tôi, điều này thật khó xảy ra!

Tôi suýt chết thêm vài lần nữa.

Sau đó.

“Vâng, làm tốt lắm... Anh đã làm rất rất tốt.”

Charlotte ngồi phịch xuống chiếc ghế dài gần đó, rõ ràng là vì nhỏ cảm thấy nhẹ nhõm.

Nhỏ gần như đã trút hơi thở cuối cùng.

Nghĩ như thế thật đáng sợ.

-Loé!

Dyrus đến trước mặt tôi với một tia sáng.

“Hà... Hà...”

Dyrus, người dường như đang chạy trốn khỏi một tình huống khá tuyệt vọng, đến trước mặt chúng tôi trong khi thở nặng nhọc.

“Anh an toàn, Trung úy!”

“Ừm... Chỉ một chút nữa là chúng sẽ thổi bay một cánh tay hoặc một chân tôi rồi.”

Dyrus hít một hơi thật sâu và quỳ thẳng xuống. Không phải trước tôi mà là trước Charlotte.

“Trung úy Dyrus, chỉ huy Trung đội 3, Đại đội 11, Trung đoàn Kỵ binh 4, Quân đoàn 1 Đế Quốc. Tôi xin gửi lời chào chân thành nhất tới Đại Công Chúa Điện Hạ.”

Charlotte dường như không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Chúng tôi có 2 Cuộn Dịch Chuyển.

Kế hoạch A khá đơn giản. Chỉ cần tiếp cận Công chúa và sử dụng Cuộn Dịch Chuyển Hàng Loạt nếu lính canh cho chúng tôi qua lối vào.

Kế hoạch B là để Dyrus mở ra đường máu và loại bỏ xung đột cho tôi. Dyrus sẽ trốn thoát chỉ với Cuộn Dịch Chuyển Thuật, trong khi tôi mang Công chúa đi bằng Cuộn Dịch Chuyển Hàng Loạt.

Dyrus đã xác nhận rằng chúng tôi đã trốn thoát và tự mình trốn thoát.

Tất nhiên, Charlotte rất ngạc nhiên khi thấy một người lạ xuất hiện bất ngờ nên tôi đã giải thích toàn bộ câu chuyện trước. Tôi giải thích rằng nếu không có Trung úy Dyrus thì tôi đã không thể hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình.

Charlotte gật đầu, vẫn mang vẻ mặt khó hiểu.

"Cảm ơn. Trung úy Dyrus."

Charlotte bày tỏ lòng biết ơn và nói rằng anh ấy đã giúp đỡ nhỏ rất nhiều.

"Là một người lính của Đế Quốc, tôi sẽ luôn đặt sự an toàn của Hoàng Tộc lên hàng đầu."

Dyrus đã đưa ra một quyết định khó khăn. Cho dù một người lính có nói những lời này đến mức nào đi chăng nữa thì việc thực sự áp dụng chúng vào thực tế lại là một vấn đề hoàn toàn khác. Anh ấy liều mạng lao vào những thế lực đang cố giết Công chúa

như thể đó là điều đương nhiên. Anh ấy không hề do dự hay có ý nghĩ rằng mình có thể chết.

Tôi chỉ làm những gì tôi nên làm vì cuộc sống của tôi gắn liền với mạng sống của nhỏ, nhưng anh chàng này mới là người tốt thực sự.

Charlotte gật đầu như thể nhỏ cũng nghĩ vậy.

“Không phải kẻ thù của chúng ta sẽ có thể đuổi theo chúng ta bằng Dịch Chuyển Thuật sao?”

Đó là mối quan tâm cấp bách nhất của chúng tôi lúc này. Chắc chắn có Phù Thủy trong số kẻ thù của chúng tôi, và tôi đã hét lên rằng chúng tôi đang dịch chuyển đến Gardium. Rõ ràng là chúng biết chúng tôi ở đâu.

Vẻ mặt của Dyrus đanh lại trước lời nói của tôi.

“Chúng ta phải di chuyển nhanh chóng.”

“Không, chúng ta không cần phải làm thế.”

Tuy nhiên, Charlotte vẫn bình tĩnh.

“Không có Phù Thủy nào trong Lực Lượng Liên Minh có thể dịch chuyển tức thời thành công từ Ma Giới đến Gardium. Chúng ta đã đi được một khoảng cách xa đến mức không thể tin

được. Điều này ban đầu là không thể. Rõ ràng, cũng không có Công Dịch Chuyển nào gần Ma Vương Thành, nên không ai có thể truy đuổi chúng ta.”

Thông báo với chúng tôi rằng cuộn giấy của Ma Tộc đã có những màn trình diễn tuyệt vời đến khó tin, Charlotte phủ nhận khả năng những kẻ truy đuổi sẽ truy đuổi chúng tôi bằng cách sử dụng Dịch Chuyển Thuật.

“Tuy nhiên, chúng có thể báo cáo vấn đề này bằng Giao Tiếp Thuật. Chà, sẽ mất một chút thời gian, vậy là đủ để chúng ta đến được Hoàng Cung.”

Giao Tiếp Thuật không xảy ra ngay lập tức. Sẽ có delay. Chính xác mà nói, khoảng cách giữa hai địa điểm này quá lớn nên sẽ có độ trễ lớn tương đương cho đến khi ma thuật đến đúng người.

Đầu tiên hẳn nghe tin Công chúa còn sống nên ra lệnh giết nhỏ, lần này phải báo rằng Công chúa đã dịch chuyển tức thời đến Gardium.

“Anh có thể giải thích chuyện gì đã xảy ra được không, Trung úy Dyrus?”

“Vâng, tôi sẽ giải thích.”

Vì vậy, chúng tôi không có nhiều thời gian rảnh rỗi, nhưng chúng tôi vẫn dành thời gian để giải thích chuyện gì đã xảy ra với Công chúa khi chúng tôi đi bộ trên đường phố Đế Đô. Khi

chúng tôi đến phần tôi suýt chết trước các Hiệp Sĩ của Công Tước, Công chúa có vẻ tiếc nuối khi nhìn tôi. Tôi làm vậy để sống sót, để nhỏ không phải cảm thấy tiếc cho tôi.

Tất nhiên, tôi có thể sử dụng Cuộn Dịch Chuyển Thuật ngay khi rời khỏi Ma Vương Thành nếu tôi chỉ muốn sống, nhưng đó không phải là điều tôi muốn.

Tôi không biết tại sao, nhưng tôi không thể bỏ Charlotte lại ngay cả khi mạng sống của tôi đang bị đe dọa. Tôi biết người ta không cần lý do để cứu ai đó, nhưng đây là lần đầu tiên tôi liều mạng vì người khác. Tôi chỉ có thể nói rằng đó là một điều gì đó hoàn toàn xa lạ đối với tôi.

Dù sao thì mọi chuyện đều ổn và kết thúc tốt đẹp. Nhưng tôi khá chắc chắn rằng tôi sẽ không thể thực hiện được điều gì đó như thế này nhiều hơn một lần.

Dù sao đi nữa, trong khi Dyrus đang kể lại sự việc, tôi cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng...

Nhìn lại câu chuyện, có quá nhiều chi tiết thiếu tự nhiên.

Gargoyle bất ngờ được kích hoạt và chặn các Hiệp Sĩ.

Lũ Ma Tộc đột nhiên nổi loạn và không hiểu sao chúng bị bắt lại hành động như thể chúng đang cố gắng bảo vệ chúng tôi.

Trường hợp đầu tiên có thể coi là trùng hợp ngẫu nhiên, nhưng trường hợp thứ hai thì quá đáng ngờ. Nó quá tiện lợi.

Dyrus dường như cảm thấy may mắn khi còn sống, nhưng tôi đang nhìn về mặt của Công chúa đánh lại.

Nhỏ là Charlotte, người đã sống trong Hoàng Cung, nơi có thể nói là sân khấu chính cho các cuộc chiến chính trị. Nhỏ đã trải qua một số chuyện, nhưng nhỏ cực kỳ thông minh. Ngay khi được thoát khỏi tình thế bị đẩy đến giới hạn cả về thể chất lẫn tinh thần, nhỏ đã ngay lập tức nhìn thấy trước cái chết của chính mình.

Những sự cố kỳ lạ đó.

Một cậu bé bị mất trí nhớ.

Tôi tìm thấy một Cuộn Dịch Chuyển Thuật như thể tôi biết chính xác nó ở đâu.

Có rất nhiều lý do để nghi ngờ tôi. Tôi không biết họ sẽ rút ra kết luận gì từ việc này, nhưng theo những gì tôi thấy thì đó không phải là một kết luận tốt cho tôi.

Rõ ràng Công chúa sẽ đạt được kết luận gì. Tôi không biết nhỏ sẽ đưa ra lựa chọn nào, nhưng tôi nóng lòng muốn nhỏ quyết định một lựa chọn.

Tôi đi chậm lại một chút và đi phía sau họ. May mắn thay, Dyrus ở gần Công chúa và đã chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống bất ngờ.

Tốt đấy.

Sẽ tốt hơn nếu Công chúa nợ tôi, nhưng tôi sẽ không thể ở gần nhỏ vì có nguy cơ một ngày nào đó danh tính của tôi bị phát hiện.

Dù sao thì đó cũng là một mối quan hệ không thể kéo dài được lâu.

Đây là lần duy nhất tôi có thể rút lui.

Tôi bước đi chậm rãi và im lặng, rồi nhanh chóng đi vào một con hẻm mà tôi đi qua.

Cho dù nhỏ có sẵn lòng cho tôi 1.000 xu Vàng thì tôi cũng không thể thân thiết với Công chúa được nữa.

Công chúa sẽ được an toàn, nhưng mặt khác tôi sẽ vào hang cọp khác.

Tôi không thể đi đến một nơi đầy những người quyền lực và quý tộc bằng Nghệ Thuật của mình, nó có thể bị giải quyết chỉ bằng cách sử dụng Giải Trừ Thuật yếu.

Tại sao tôi chỉ có thể thực hiện những mục tiêu ngắn hạn kể từ khi tôi bước vào thế giới này?

Và tại sao tôi luôn phải mạo hiểm mạng sống của mình để đạt được những mục tiêu ngắn hạn này?

Đi qua con hẻm, tôi trốn để Công chúa và Dyrus không thể tìm thấy tôi.

Họ sẽ không tìm kiếm tôi bây giờ. Việc quay trở lại Hoàng Cung được ưu tiên.

Lần đầu tiên tôi rời khỏi hang động đang sụp đổ được gọi là Ma Vương Thành để rồi đến hang hổ, nơi đồn trú của Lực Lượng Liên Minh, nhưng đó chỉ là bước đệm để vào hang ổ của rồng được gọi là Hoàng Cung.

Sau khi đi loanh quanh một lúc, cuối cùng tôi dừng lại ở một nơi yên tĩnh và ngồi xuống một chiếc ghế dài.

“Phù...”

Bỏ mọi chuyện sang một bên, tôi phải đi nghỉ.

“Mẹ kiếp...”

Sử dụng một số câu nói thông thường, tâm trí tôi như muốn nổ tung.

Có vẻ như tôi đã phải đối mặt với rất nhiều thử thách đẫm máu, chứng kiến rất nhiều người bị tàn sát và thậm chí tôi còn tự tay gây ra cái chết cho một số người.

Khi đã đi xa đến mức này, tâm trí tôi đã vượt qua giới hạn của nó nhiều lần.

Hãy nghỉ ngơi bây giờ. Chúng ta hãy nghỉ ngơi và sắp xếp lại tất cả những kỷ ức khủng khiếp này bằng cách nào đó.

Và nghĩ xem phải làm gì tiếp theo.

Đây là lần đầu tiên tôi có thể nghỉ ngơi sau rất nhiều tình huống tuyệt vọng và nhiều lần bị dồn vào chân tường trong thế giới xa lạ này. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm một cách tinh tế vì tôi không bị buộc phải đi đâu cả.

Tôi hiện đang ở đâu đó trong Đế Đô.

Theo tôi thấy, Đế Đô có phần giống với Seoul ở Hàn Quốc. Không cần phải nói cũng biết rằng đây là một thành phố vô cùng rộng lớn, lớn nhất trên toàn lục địa.

Trong thời đại ngày nay, một thành phố cỡ đó không còn phổ biến nữa.

Bây giờ tôi đang ngồi trên một chiếc ghế dài trên một lối đi dạo nào đó, nó không quá vắng vẻ hay quá đông đúc. Đế Đô vốn đã là một thành phố nhộn nhịp và hưng thịnh, nhưng Đế Quốc sẽ còn thịnh vượng hơn nữa với chiến thắng trong Nhân Ma Đại Chiến.

Dù thế nào đi nữa, nếu mình muốn sống sót, mình không thể ép bản thân nghĩ về một số điều.

Trong khi cố gắng gắn trái tim tan vỡ của mình lại, bằng cách nào đó tôi đã phải kìm nén những ký ức khủng khiếp này và hợp lý hóa cảm giác tội lỗi của mình.

Từ thời điểm này trở đi tôi phải suy nghĩ xem mình phải làm gì và có thể làm gì.

Tôi đã có một vài vấn đề.

Tôi không có tiền.

Tôi không có nơi nào để sống hoặc thức ăn để ăn. Việc quay lại gặp Công chúa vì điều đó lại càng vô nghĩa hơn.

Làm việc và bằng cách nào đó kiếm tiền cũng sẽ khá khó khăn. Điều gì sẽ xảy ra nếu Nguy Trang Thuật của tôi đột nhiên biến mất khi tôi đang rửa bát ở nhà hàng nào đó?

Họ cũng không trả trước cho tôi bất kỳ khoản thanh toán nào và tôi không có danh tính rõ ràng.

Bây giờ tôi đang dần nhận ra lý do tại sao những người lang thang lại phạm tội.

Ngoại trừ con đường tội phạm, tôi không còn cách nào khác để kiếm sống. Bằng cách nào đó tôi không thể vào được cơ sở chăm sóc trẻ em công cộng hay gì đó? Những nơi như thế này có tồn tại ở đây không? Cho dù người ta có điên rồ đến mức nào trong việc tạo ra bối cảnh, ai lại điên rồ đến mức thiết lập một hệ thống chăm sóc trẻ em công cộng trong tiểu thuyết của mình.....?

Ồ.

Bây giờ tôi nghĩ về nó.

Tôi thực sự đã làm một điều điên rồ như vậy.

Một dự án quản lý số lượng lớn trẻ mồ côi do thương vong trong Nhân Ma Đại Chiến sẽ được thực hiện như một biện pháp sau chiến tranh.

Tôi biết điều này bởi vì có một số trẻ em đến từ các cơ sở chăm sóc trẻ em công cộng ở Temple, sân khấu chính của drama học đường. Tôi viết rằng có khá nhiều con cái của những người đã bị giết trong Nhân Ma Đại Chiến ở Temple, trong số đó cũng có những nhân vật chính.

Tuy nhiên, tin tức về chiến thắng trước Ma Tộc vừa được truyền đi. Một chính sách quy mô lớn như vậy sẽ không được thực hiện nhanh chóng như vậy.

Điều đó rất khó xảy ra.

Tôi có thể thử đến một nơi nào đó giống như trại trẻ mồ côi và nhờ họ nhận tôi vào, nhưng bất kể họ có chấp nhận tôi hay không thì đây vẫn là Đế Đô.

Cho dù bây giờ nhỏ không làm vậy thì khả năng cao là Công chúa sẽ cố gắng tìm tôi.

Cho dù nhỏ muốn thưởng cho tôi hay hành động để tìm ra tôi là ai, rất có thể Công chúa sẽ cố gắng tìm kiếm tôi vì lý do nào đó.

Và nhỏ có thể suy luận rằng cuối cùng tôi cũng sẽ đến một cơ sở chăm sóc trẻ em công lập nào đó.

Rốt cuộc thì nhỏ rất thông minh.

Vì vậy, nếu tôi đến trại trẻ mồ côi, tôi có thể sống sót được vài ngày, nhưng tôi luôn cảm thấy lo lắng về việc một ngày nào đó Công chúa sẽ đến tìm tôi.

Nhỏ có thể không tìm thấy tôi nếu tôi đến một thành phố khác, nhưng tôi không có tiền để đi khắp nơi. Tôi cũng không có nhiều tự tin về khả năng sống sót ở nơi hoang dã.

Và mặc dù tôi là một Ác Quỷ, nhưng vì tôi đang mang theo bánh quy nên tôi chắc chắn rằng mình phải ăn.

Thực ra lúc này tôi đang đói. Đáng lẽ tôi nên cài đặt một số thiết lập thuận tiện như 'Ác Quỷ có thể sống sót chỉ nhờ mana' hay gì đó tương tự!

[Đã sử dụng chức năng 'Bổ Sung Thiết Lập'.]

“.....Hả?”

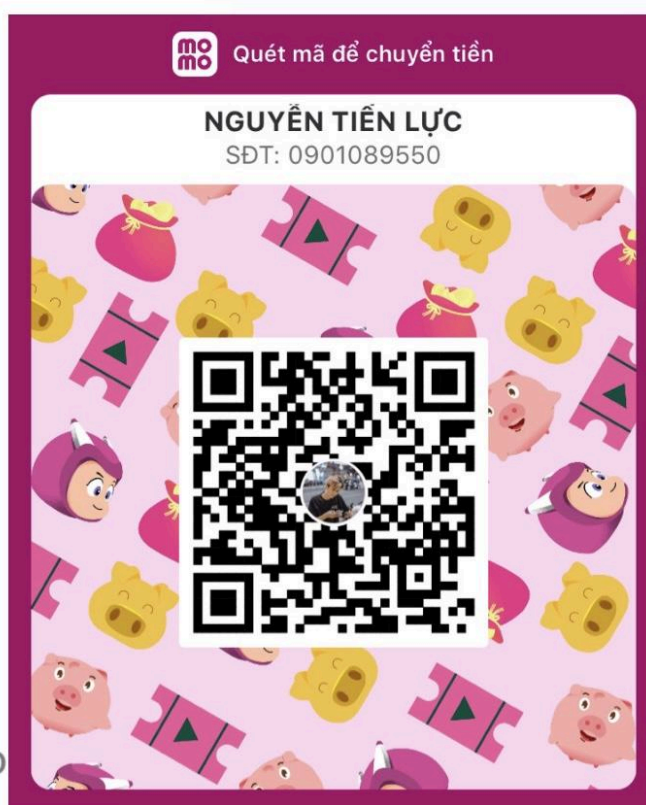
[Cần có tổng cộng 100.000 Điểm Thành Tích để thêm thiết lập 'Chủng Tộc Archdemon có thể bổ sung dinh dưỡng bằng cách tiêu thụ mana'.]

Một thông báo đột nhiên xuất hiện trước mắt tôi.

...Cái méo gì thế này?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading